

REVISTA ECONOMICĂ.

Apare odată pe săptămână.

„Revista Economică” se publică din însărcinarea și cu ajutorul institutelor de credit:

„Albina”, „Ardeleana”, „Auraria”, „Beregsana”, „Berzovia”, „Bihoreana”, „Bistrițana”, „Bocșana”, „Brădetul”, „Cassa de păstrare”
„Miercurea”, „Cassa de păstrare” Seliște, „Chioreana”, „Cordiana”, „Corvineana”, „Crișana”, „Detunata”, „Doina”, „Economia”
„Cohalm”, „Economul”, „Făgețana”, „Fortuna”, „Furnica”, „Grănițerul”, „Hațegana”, „Hondoleana”, „Hunedoara”, „Iulia”, „Lipovana”,
„Lugoșana”, „Luceafărul”, „Mercur”, „Mielul”, „Munteana”, „Mureșana”, „Mureșanul”, „Nădlăcana”, „Nera”, „Olteana”, „Oraviceana”,
„Patria”, „Plugarul”, „Poporul”, „Racoșana”, „Sătmăreana”, „Sebeșana”, „Selăgeana”, „Sentinela”, „Silvania”, „Someșanu”, „Steaua”,
„Timișana”, „Ulpiana”, „Unirea”, „Victoria”, „Vlădeasa”, „Zărândeana” și „Zlăgnea”.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12.—, pe 1/2 an K 6.—.

DIRECTOR
Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Anul VI.

Sibiu, 9 Aprilie 1904.

Nr. 15.

Voci de presă. ✓

În timpul mai nou foile maghiare din capitala țerii iar au început a ne face onoarea de a se ocupa cât se poate de des cu băncile noastre.

Această aparițiune astăzi nu ne mai poate surprinde, căci s'a reivit deja de atâtea-ori, încât începe a lua caracterul unui simptom patologic, al unei boale periodice a așa-numitei „opiniuni publice” ce o fac ziarele din Budapesta.

Aceste elucubrațiuni publicistice, ocupându-se deadreptul cu instituțiunile în al căror serviciu a fost pusă revista noastră, — am crezut că este o datorință naturală a organului nostru, ca să le dea oare-care atențiune, și din această cauză le am înregistrat pe rând și — între marginile ce se impun unei foi ce nu se ocupă de politică, — le am și însoțit din cas în cas cu unele observări ce urmăreau scopul de a clarifica neînțelegerile și de a aplana divergențele ivite.

Cu timpul a trebuit însă să ne convingem, că față cu articolele ce se publică în foile din capitală despre Băncile noastre, ar fi lucru cu totul deplasat de a valida *argumente logice*, deoarece-ce acele articole *din principiu încunghiură ori-ce discuțiune pe base reale*. Căci chiar și datele statistice cu cari au parădat singuraticii autori, — după cum am arătat mai de multe-ori, — nu au fost decât fantasmagorii, inventate de dinșii din cas în cas și fără ori-ce scrupul anume după trebuințele lor momentane.

Între asemenea împrejurări acele articole ale ziarelor din Budapesta au început a se reduce în ochii nostri la nivelul unor curiozități patologice, cari însă și din acest punct de vedere au trebuit să devină cu

timpul deadreptul plictisitoare. Am început deci a le ignora și a ne vedea de treabă.

Dacă de astădată ne vedem îndemnați a face o mică excepțiune și a mai reveni asupra unor articole din ziare budapestane cari se ocupă de Băncile noastre, cauza este: că am primit aproape în același timp două organe publicistice din capitală, cari amândouă se declară cu dispreț suveran asupra „ignoranței” cu care — ție și ele — că presa maghiară vorbește despre băncile naționalităților, și prezentându-se ca singure orientate și competente în această chestiune, își desvêlesc toată cumintenia, și cu alurele convingerii desăvârșite și erudițiunii infalibile, susțin aproape în același moment două mari „adevăruri” dintre cari unul este negațiunea perfectă a celuilalt.

Vorbim anume de un articol publicat în revista politică „*Magyar Közélet*”, un organ al noului partid al fostului și faimosului ministru president Baron Bánffy, iar al doilea apărut la 29 Martie în fruntea ziarului „*Hazánk*”, foaia principală a agrarilor din Ungaria. Avem deci de a face cu un organ publicistic a unei somități maghiare ardele-nesci, și cu foaia principală a acelor cercuri din Ungaria, cari după programul lor politic ar avé să fie cele mai bine orientate în toate chestiunile ce ating proprietatea rurală.

Să vedem acum ce spun aceste foi, atât de „competente” în chestiune, despre Băncile noastre.

Articolul din „*Magyar Közélet*”, apărut mai înainte, ție: „Audiți atâtea povești îngrozitoare despre nisuințele de expropriare ale „Albinei”, pe când „Albina” nu are decât împrumuturi hipotecare în mărime totală de abia 5 milioane coroane, iar celelalte bănci rom. nu numără de fel în această privință. Este prin urmare numai larmă oarbă, că ar fi ajuns în mâinile băncilor românesci multe

proprietăți maghiare și că și mai multe ar fi însărcinate în favorul lor. Adevărul este, că proprietarul maghiar se adresează la bănci românesci numai în cazuri de lipsă extremă, când creditul lui în alte locuri este pe deplin exhaustat, și astfel creditul acordat de băncile românesci ne poate fi numai folositor, dar la nici un cas nu poate strica... „Debitorii Băncilor române cu excepțiuni disparente sunt exclusiv numai Români de origine“....

Față cu aceste aserțiuni, cari în realitate sunt negațiunea perfectă a tot ce s'a trimbițat de zece ani încoace în foile maghiare contra băncilor românesci, „Hazánk“ declară că „este lucru *notoric* că „Albina“ țintese cu perseveranță la întemeierea proprietății rurale române de mijloc, și că în acest scop își plasează împrumuturile ipotecare cu preferință în proprietăți cari se află în mâni maghiare... Imprumuturile băncilor nemaghiare însărcinează aproape exclusiv proprietăți maghiare... Singur numai „Albina“ a plasat în cei din urmă 12 ani 226,000 în proprietăți sēcuesci... Este lucru caracteristic pentru stările din Transilvania, că prin bănci proprietățile maghiare de mijloc trec fără veste în mâni străine...“ și așa mai departe.

Astfel se presintă „adevărurile“ ce le constată cercurile cele mai „competente“ din Ungaria și Transilvania în chestiunea Băncilor noastre. Ne putem închipui acum cât de întemeiate sunt elucubrațiunile celorlalte organe publiciste din capitală!

Intru adevăr, în vederea acestor contra-ziceri trebuie să ajungem la convingerea, că toată campania ce se poartă în presa maghiară în contra așa numitelor Bănci ale naționalităților, este cu totul lipsită de seriozitate și nici nu merită să i-se dea atențiune. Credem deci, că după-ce am arătat valoarea baselor pe cari cele doue foi numite își întemeiază argumentațiunile lor, — ar fi un lucru de prisos să ne pierdem timpul și cu espunerea conclusiunilor la cari ajung și a măsurilor ce le propun pentru contrabalansarea activității Băncilor noastre.

Restanțele de dare.

Pe timpul „ex-lex“-ului în care a intrat și s'a aflat țara noastră dela începutul lui Maiu a tr. până la 1 crt., guvernul, precum se scie, n'a fost îndreptățit a încasa dările pe calea execuțiunii, ceea-ce a avut de consecunță adunarea a o mulțime de restanțe de dări. Spre a înlesni contribuabililor plățirea acestor restanțe, ministrul de finanțe a publicat acum sub Nr. 1053/904, o ordinațiune, care cuprinde toate favorurile

referitoare la încassarea resp. plățirea dărilor directe. Conform ordinațiunii contribuțiunile, cari ar fi fost scadente în cuartatul II, III și IV al anului 1903 și în cuartatul I al anului 1904, trebuie plățite în timp de 15 zile dela intrarea în vigoare a art. de lege IV: 1904 (1 Aprile 1904), la dincontra se încassează prin execuțiune și se calculează după ele dela intrarea în vigoare a legii amintite interese de întârziere. Aceasta dispozițiune severă se modifică însă esențial prin o altă dispozițiune a ordinațiunii, care asigură contribuabililor, cari voesc se useze de ele, favoruri extraordinare la plățirea contribuțiunilor restante. Anume: pentru plățirea în rate a contribuțiunilor directe scadente în intervalul dela 1 Maiu 1903 până la 1 Aprile 1904 *direcțiunea financiară competentă este autorizată a acorda celor ce o cer aceasta respir până la finea lui Septembrie 1905*. Prin urmare restanțele se pot plăți în 17 luni în rate lunare egale, ori în 5 cuartale în 5 rate egale.

Celor ce își plătesc restanțele de contribuțiune în rate, dacă sunt punctuali cu plățirile, nu li-se pot calcula interese de întârziere.

Rugările pentru plățirea în rate a contribuțiunilor se înaintează *in scris* la direcțiunea financiară competentă și se pot face și cumulativ pentru mai multe persoane; dar se poate cere favorul acesta și *verbal* la perceptorat ori la organele direcțiunii financiare exmise în comune. Atât rugarea în scris cât și cea verbală sunt *scutite de timbru*. Rugările trebuie înaintate cel mult până la 1 Septembrie a. c. †

Organizațiunea internă a comitetului de supraveghiere.

Ori-ce comitet, care are să țină ședințe, să iee decisiuni, are necondiționat trebuință de unele organe, chemate a conduce desbaterile, a susține ordinea în ședințe, a garanta libertatea cuvântului și a nota decisiunile luate. Astfel de organe trebuie să aibă și comitetul de supraveghiere, deși legea nu o pretinde apriat, — ba organul de control se poate lipsi încă și mai puțin decât direcțiunea de astfel de organe, căci direcțiunea poate fi compusă și numai din o singură persoană, pe când comitetul de supraveghiere trebuie să aibă cel puțin trei membrii, dintre cari unul trebuie să fie necondiționat incredințat cu purtarea agendelor presidiale. De notat mai este și aceea, că legea vorbește în toți paragrafi sei de un comitet de supraveghiere, va să dică nu obligă la exercierea controlului, la revisuirea socotelilor și la convocarea adunării generale, etc. pe singuratici, ci totalitatea comitetului, deci nu începe nici o îndoială, că fără de president, comitetul acesta nu poate desvolta o activitate sistematică.

Urmează de aci că comitetul de supraveghiere trebuie să se constituie necondiționat, cu alte cuvinte: după alegerea sa are să se organizeze, ceea-ce se face astfel, că se ține o ședință de constituire la care se invită toți membrii comitetului de supraveghiere și în care se aleg organele chemate a conduce în permanență agendele comitetului de supraveghiere și a nota și eventual a executa decisiunile luate. În privința aceasta pot conține și statutele dispozițiuni pozitive, anume pot enunța, că comitetul de supraveghiere este obligat a-și alege un president, vice-president și notar; asemenea pot fixa și durata mandatului acestor funcționari, adecă pot enunța, că d. ex. funcționarii

sunt a se alege în fie-care an sau că alegerea are valoare pe întreaga durată a mandatului comitetului de supraveghiere. Dacă statutele conțin dispozițiuni pozitive, atunci acelea sunt necondiționat obligatoare; în cas contrar comitetul de supraveghiere procede — în ce privește numărul și durata mandatului funcționarilor sei — după buna sa chibzuială. Dar ori conțin statutele dispozițiuni în privința aceasta ori nu, ar fi cu totul incorect, ca presidentul, vice-presidentul ori chiar și notarul comitetului să se aleagă dintre persoane străine comitetului de supraveghiere. Pentru-ca controlul să fie cât se poate de eficace, activitatea comitetului de supraveghiere trebuie ținută adeseori în cel mai mare secret; prin urmare persoane, cari nu pot fi obligate la discrețiune, din motive de precauțiune, vor trebui ținute departe de consultările comitetului de supraveghiere. Tot din motivele acestea nu este consult, ca agendele de notar al comitetului de supraveghiere să se încredințeze unuia dintre funcționarii institutului, adică unei persoane, activitatea căreia încă are să o controleze comitetul de supraveghiere și care direct ori indirect poate să fie interesată în cauză.

Alegerea funcționarilor (a biroului) se face, dacă statutele nu conțin dispozițiuni speciale, în ședința convocată spre scopul acesta, cu majoritatea simplă a voturilor. Considerând, că întru împlinirea agendelor sale de control, comitetul de supraveghiere trebuie să se întrunească eventual și pe neașteptate și fără a se fi fixat dinainte timpul întrunirii, este consult, ca să se aleagă și un vice-president, chemat a substitui pe president. Pe president nu-l pot investi nici statutele cu drepturi speciale, d. ex. nu pot enunța, că este îndreptățit a procedea în numele comitetului de supraveghiere ori că comitetul de supraveghiere își poate împlini agendele de control numai dacă a fost convocat spre scopul acesta din partea presidentului.

De agendele presidentului se țin în general: convocarea și conducerea ședințelor comitetului de supraveghiere, subscrierea proceselor verbale luate în ședințe și a eventualelor deciziuni emenate în scris de la comitetul de supraveghiere și în fine primirea scrisorilor și actelor adresate comitetului de supraveghiere. Afară de aceste mai poate fi autorizat presidentul și a da informațiunile ce se cer de la comitetul de supraveghiere, întru cât acelea nu sunt a se ține în secret. Despre alegerea presidentului și vice-presidentului trebuie înștiințată și direcțiunea, fiind-că aceea trebuie înomnis să știe cui are să-i întimeze scriptele sale adresate comitetului de supraveghiere.

De agendele notarului se țin: dresarea procesului verbal al ședințelor, expediarea deciziunilor ce sunt a se comunica, compunerea raportului către adunarea generală; el are să subscrie, împreună cu presidentul actele eșite dela comitetul de supraveghiere și să păstreze toate scriptele acestuia.

Cu privire la organizația internă se mai nasce întrebarea, dacă la societăți mari și cari se ocupă cu mai multe feluri de afaceri, comitetul de supraveghiere poate să institue în sinul său pentru controlul permanent al afacerilor *subcomitete permanente* ori nu. Legea nu interzice acest lucru, dar organizarea de sub comitete permanente arareori s'a dovedit folositoare, nu înlesnesce activitatea comitetului de supraveghiere și nici nu-i reduce responsabilitatea.

Comitetul de supraveghiere poate desvolta o activitate corespunzătoare legii numai în totalitatea sa, din care cauză rapoartele prezentate de subcomitetele permanente trebuie supracensurate totdeauna de plinul comitetului de supraveghiere, care ia responsa-

bilitatea pentru ele și astfel — dacă voiesce să fie conștientos în împlinirea agendelor sale, — dintr'un lucru s'ar face adeseori două. Mai departe se poate întâmpla ca comitetul de supraveghiere să procedă cu superficialitate în lucrările sale, să aibă diferite considerațiuni și să aproabe dispozițiuni, cari sunt spre dauna societății. Dacă comitetul de supraveghiere ia simplu spre sece rapoartele subcomitetelor sale, fără a mai cerceta din nou cauzele, și și face pe această basă raportul său către adunarea generală, atunci el ia asupra și o responsabilitate mare, pe care nu o poate transmite asupra membrilor subcomitetului permanent. Din motivele acestea — abstracțiune făcând de impregiurarea, că nu este consult, ca comitetul de supraveghiere să aibă atât-a membri în cât să se poată forma subcomitete, — divisiunea muncii în modul arătat nu este recomandabilă, ceea-ce însă nu exclude, ca ocașional, unul ori mai mulți membri ai comitetului de supraveghiere să nu poată fi încredințați cu anumite agende de control.

Industria Ungariei în 1903.

În anul 1903 s'au înființat cu ajutor de stat 16 întreprinderi industriale noue; unora li-s'a dat o es-tindere mai mare, iar altora li-s'a asigurat existența.

Din cele 16 întreprinderi cad: 5 pe industria de tors și țesut, 4 pe industria de chemicalii, 2 pe industria metalurgică, 2 pe industria de lemn și câte una pe industria de electricitate, sticlă, vestminte.

În fine s'a acordat la 44 întreprinderi industriale favorurile prevădute în art. de lege XXXIX din 1898, iar la alte 29 întreprinderi li-s'au prolongit favorurile acordate de mai înainte.

Pentru industria mică statul încă a votat K 470,000 ș. a. ca donațiuni de mașini și unelte de lucru, subvențiuni la diferite asociațiuni industriale, pentru înstruirea de învățacei, diferite cursuri, stipendii, etc.

Pentru industria de casă s'au votat K 38,000 ca ajutor la diferite reuniuni și societăți, cursuri, stipendii, ajutorări de singuratici industrieși, etc.

În total pentru promovarea industriei din patrie, guvernul a votat pe anul trecut ca subvențiune directă K 2.580,000. Indirect a sprijinit industria prin aceea, că oficiile publice și mai cu samă întreprinderile de comunicațiune și-au acoperit peste 90% din trebuințele lor cu fabricațiuni din țară, și numai acele articole le-au comandat din străinătate, cari nu se produc în țară.

Urmează situațiunea generală a industriei în 1903. În anul trecut s'a compus la ordinul ministrului de comerț o a doua statistică a fabricilor, și cuprinde anul 1901 (prima se referă la anul 1898). După datele acestui interesant op, numărul fabricilor din patrie a fost 2642, cu 278 mai multe decât în 1898. Mai dezvoltată a fost industria de tors și țesut. Din cele 2642 fabrici aparțin: 1247 la firme private, 744 la societăți publice de păstrare și depozite, 508 la societăți pe acțiuni, 21 la asociațiuni, 91 statului și 31 la alți proprietari.

Capitalul celor 508 fabrici pe acțiuni se evaluează la peste 400 milioane coroane, unele au până la 10 mil. capital social.

La aceste fabrici au fost aplicate 300,000 persoane. Dintre uvrieri au fost: 200,000 adulți, 24,000 sub 16 ani și 2000 copii sub 13 ani.

Salarul funcționarilor și conducătorilor de fabrici s'a urcat la 32 milioane cor. Plata săptămânală a

muncitorilor a fost: la 74,000 sub 10 coroane; la 52,000 dela 10—14 coroane; la 49,000 dela 14—20 coroane; la 34,000 dela 20—30 coroane; la 11,000 dela 30—40 coroane; la 3000 dela 40—50 coroane; la 1000 dela 50—60 coroane; la 500 peste 60 cor.; 1500 învățăcei fără plată.

Jumătate din fabrici au construit pentru lucrătorii lor aproape 20,000 locuințe. 64 din fabrici au înființat 70 școli populare cu 125 învățători pentru creșterea copiilor muncitorilor. 3 din fabrici întrețin școli industriale, așa că pe speșele lor es din ele anual preste 10.000 învățăcei instruiți.

Afară de fabrici au mai funcționat preste 6000 diferite întreprinderi și instalațiuni industriale cu preste 200,000 uvrieri.

Asigurați au fost abia jumătate din lucrătorii tuturor întreprinderilor din țară. △

A FACERI DE DARE.

Competințele de timbru pentru legalizarea subscrierilor. Competința de timbru pentru legalizarea subscrierilor variază după cum legalizarea se face prin notarul public, ori prin o altă persoană îndreptățită la aceasta. Competințele acestea sunt următoarele:

1. Dacă legalizarea nu se face prin notarul public, ci prin o altă autoritate ori oficiu, atunci documentul trebuie provădit la legalizarea subscrierei unei singure persoane cu timbru de K 2.— și pentru fie-care persoană următoare cu timbru de câte K 1.—, având a se scrie clausula de legalizare în ambele cazuri preste timbre. Legalizarea subscrierilor firmelor comerciale și a subscrierilor de pe contractele societare cade sub aceiași competență. Legalizarea semnăturii martorilor, dacă se face deodată cu legalizarea semnăturii părților contractante, este liberă de timbru. Rugarea înaintată pentru efectuarea legalizării și procesul verbal dresat, asemenea este scutit de timbru.

Scutite de competența de timbru mai sunt: legalizările din străinătate și cuvintele: „înaintea mea“ („elöttem“) și „vădută“ („lätam“), înscrise pe un document oare-care, apoi legalizarea cuitanțelor pentru ridicarea intereselor după cauțiunile militare.

2. La notarul public se recere pentru legalizarea semnăturii persoanei prime timbru de K 1.— și pentru fie-care persoană următoare de câte 50 f.; protocolul de legalizare este scutit de timbru.

Competința de timbru a *legalizărilor făcute prin judecătorile cercuale* este fixată prin ordinațiunea ministrului de finanțe Nr. 40,709/903, făcându-se deosebire dacă se află în localitate notar public ori nu. Dacă nu este notar public, atunci se plătesce competența de timbru de sub punct 1, iar dacă este, cea de sub punct 2.; în cazul din urmă însă se mai încassează și taxa prevădută în § 11 al art. de lege LI din 1880 punct g).

Scală unitară de timbre. Mai multe corporațiuni comerciale din Austria au cerut guvernului austriac și ungar, să inițieze între statele Europei meridionale încheierea unei convențiuni internaționale pentru fixarea unui tarif unitar de timbre la cambii, asigurațiuni comerciale și cecuri. Conform acestei convențiuni s'ar plăti în Ungaria, Austria, Germania, Franța și Elveția, etc., la cambii, asigurațiuni comerciale și cecuri, una și aceiași competență de timbru și s'ar enunța, că documentele timbrate în ordine în una din statele apartinătoare convențiunii, în celelalte state sunt scutite de supratimbrare. ⊙

LEGISLAȚIUNE.

Protestul cambial în Prusia. Legea cambială prusiacă nu precisează oarele când trebuie ridicat protestul, din care cauză s'a dezvoltat în diferitele părți ale țerei o praxă deosebită una de alta. Acum guvernul a prezentat legislativei o nouă lege, conform căreia protestul trebuie ridicat de regulă numai dela oarele 9 a. m. până la 6 p. m. Înainte ori după oarele acestea protestul se poate ridica numai cu consensul persoanei contra căreia se ridică protestul; invoirea trebuie să fie formală și să se ia și în actul de protestare. Legea aceasta va intra în vigoare la 1 Iulie 1904. *

Tantiemă obligată. În revista „Soziale Praxis“ un avocat din Mainz, Dr. I. Kuhn, care se ocupă încă din 1883 cu diverse probleme sociale, publică un proiect de lege. menit a face obligatoare participarea impiegaților la câștigul realizat de diferitele întreprinderi. Fiecare întreprindere industrială ori comercială, care are cel puțin 20 de impiegați, este obligată a plăti acestora, afară de salarul usitat, $\frac{1}{20}$ parte a profitului net ce l'a realizat. Controlul în privința aceasta îl exerciază un bărbat de încredere ales de adunarea generală a impiegaților; casurile de controversă le decide judecătoria aleasă. La adunarea generală pot participa numai maioreni și majoritatea voturilor se stabilește după mărimea salarelor. Cel puțin jumătate a câștigului, ce compete impiegaților, are să încurgă în favorul fondurilor de binefacere a impiegaților, înființând în cadrul întreprinderii. Cealaltă jumătate o primesc impiegații în proporțiune cu salarele lor. Proiectul are 13 §§. și conține și dispozițiuni penale față de aceia cari ar călca dispozițiile acestei legi.

JURISDICȚIUNE.

Imprumut acordat pentru emigrare ca usură. Într'un proces de usură acusatul s'a apărat cu aceea, că suma dată de el ca imprumut nu numai că n'a ruinat materialicesce pe debitori, ci din contră li-a îmbunătățit situația materială, ceea-ce au dovedit-o înșiși debitorii prin faptul, că emigrând cu banii împrumutați la America, deja la un an au fost în poziție a replăti împrumutul ridicat. Prin urmare cu banii împrumutați debitorii și-au asigurat o situație materială mai bună și aceasta cu ajutorul acusatului; iar legea de usură pretinde numai pedepsirea acelor usurari, „cari prin dobânșile cele mari încassate dela debitori ruinează pe aceștia materialicesce“. Instanțele inferioare au condamnat pe acusat, iar Curia reg. sub Nr. 506/904 a respins recursul de nulitate, pentru-că în §. 1 al art. de lege XXV din 1883, care definesce noțiunea usurei, nu se cere ca creditorul să fi ruinat pe debitorul său, ci este deajuns dacă se dovedește, că condițiunile sub cari s'a dat împrumutul au fost de așa, încât ar fi putut provoca ori mări ruina materială a debitorului ori caventului. Iar emigrarea la America nu este o întreprindere atât de sigură, care să fi exchis total ruina materială a caventților, din contra s'a constatat, că în cas când cei emigrați nu și-ar fi putut plăti datoria, caventții ar fi fost expuși ruinei materiale, deci sentințele forurilor inferioare au trebuit aprobate. ⊙

In cas când o decisiune a adunării generale este atacată prin proces, suspendarea decisiunii respective n'are loc. (Curia reg. Nr. 36 904).

AFACERI FINANCIARE.

Situatiunea.

Sibiu, 8 Aprilie 1904.

În piața internă de bani, cererea de bani a fost la ultimo foarte intensivă ceea-ce a provocat în Viena o urcare a discountului privat dela $3\frac{1}{8}\%$ până la $3\frac{3}{16}\%$. Incetul cu incetul însă cererea s'a imputinat și discountul privat s'a redus la 3% , apoi la $2\frac{7}{8}\%$ și în fine la $2\frac{1}{16}\%$. ceea-ce însemnează față de săptămâna trecută o reducere de $\frac{5}{16}\%$. Pentru scadențe mai lungi s'au plătit în Viena $3\frac{3}{8}\%$ — 4% , pentru cambii de ale morilor budapestane $3\frac{1}{4}\%$ și pentru cambii de portofoliu dela $3\frac{5}{8}\%$ în sus.

Asemenea au fost foarte intensive cererile de bani în toate piețele externe, după ultimo însă etalonul a început a se reduce.

În Berlin discountul privat a fost $3\frac{1}{2}\%$, s'a redus apoi la 3% și mai pe urmă la $2\frac{7}{8}\%$. În Londra s'a fost urcat discountul până la $4\frac{1}{2}\%$, dar s'a redus iarăși până la $2\frac{3}{4}\%$. În Paris discountul privat este 2% .

*

Producțiunea aurului în 1903. Revista „Statist“ publică o statistică asupra aurului produs în anul 1903, din care reese, că aurul cel mai mult s'a produs în anul expirat în Australia și anume în valoare de 19.4 mil. funți sterling; în America de 14.9 mil. funți sterling și în Africa sudică de 14.2 mil. funți sterling. Producțiunea aurului din lumea întreagă reprezintă 67.5 mil. funți sterling, circa de 3 ori mai mult decât producțiunea medie între anii 1880 și 1890.

*

Tesaurul public al Ungariei în 1903. Veniturile și cheltuelile statului în anul 1903, petrecut întreg în *ex-lex*, se prezintă cum urmează:

	Venituri	Cheltueli
Cuartalul I	K 257.066,833	K 282.842,507
„ II	„ 232.256,816	„ 278.248,926
„ III	„ 260.100,716	„ 249.194,373
„ IV	„ 278.864,348	„ 269.366,434
	K 1,028.288,713	K 1,079.652,240

Comparând aceste două sume finale rezultă un deficit de K 51.363,527, la care sumă se mai adaugă cheltuelile pentru investițiunile căilor ferate de stat în sumă de K 18.681,870, astfel că plusul cheltuelilor preste venituri se cifrează cu K 70.045,397. După-ce însă cheltuelile de investițiune sunt a se refuda din împrumuturi votate de lege, deficitul efectiv — de 12 ani încoace primul — este numai de K 51.36 mil. Acest deficit nu este productul înrătățirii situației noastre materiale, ci este o urmare a desolatelor stări politice și a lipsei de budget. La venituri se arată reduceri, la Contribuțiunile directe de K 43.509,493 (suma încasărilor K187.9 mil.) și la Competințe de K 7.462,625, cari sume laolaltă se aproprie de deficitul de K 51.36 mil. Dacă nu ar fi fost *ex-lex*-ul deficitul acesta nu s'ar fi arătat, pentru-că cetățenii s'au obicinuit deja de un șir de ani încoace ași plăti regulat dările către stat. La contribuțiunile indirecte s'au încassat în total K 183.012,426 cu K 5.8 mil. mai mult decât în 1902; la monop. tutunului a rezultat un venit brut de K 125.485,554, mai mult decât în anul precedent cu K 3.52 mil.; iar căile ferate de stat au avut venituri de K 229.467,198, cu K 8.1 mil. mai mult decât în anul premergător. Ce privește cheltuelile este de observat că acelea vor fi, după-ce guvernul s'a mișcat în general în cadrele budgetului vechiu, cu K 15 mil. mai mici ca în anul 1902.

*
o

SOCIETĂȚI FINANCIARE ȘI COMERCIALE.

„**Arieșana**“ institut de credit și de economii, soc. pe acțiuni în Turda. Anul de gestiune 1903 l-a încheiat institutul acesta atât în ce privește profitul net, cât și totalul activelor mai nefavorabil decât anul 1902, anume a realizat un profit net de K 18,122— față de K 21,590— în 1902 și a avut active totale de K 855,955 (în 1902 K 863,045—). Reduceri se arată la: Escompt de circa K 2000— (starea K 251,048—), la Cambii cu acop. ipot. de circa K 30.000— la K 83,521—. Asemenea s'a redus cu aproape K 6700— poziția Interese restante și alte conturi debitoare la K 24,092. Din contra au crescut cu circa K 21,000— Imprumaturile hipotecare (starea K 321,464—), apoi Realitățile cu K 2000— la K 118.674— și Cont-curentul dela K 25,304— la K 28,454—. Efectele se prezintă cu neînsemnata sumă de K 3392—. Ar fi timpul, credem, ca acest institut încă să se îngrijească de o rezervă de efecte mai corespunzătoare însemnatei sume a Depozitelor sale. Dintre pasive au crescut Reservele dela K 56,104— la K 64,542—, apoi Fondul de pensiune cu K 1500— la K 10,364—. Depozitele spre fructificare se prezintă cu K 463,299— (în 1902 K 432,316). Ca poziție nouă vedem în pasive „Imprumut cu amortisare“ K 47,750— considerat în trecut probabil între Creditori, căci poziția aceasta arată o reducere de circa K 47,000— (starea K 6698—), Reescomptul s'a redus cu suma de K 45,102— la K 78,519—. Venitul brut al anului 1903 a fost de K 68,243—, cu circa K 3100 mai mic decât în 1902, arătând provisiunile o reducere de aproape K 4000—.

Adunarea generală și-a ținut-o institutul acesta la 27 Februarie 1904, sub presiul dlui Iuliu Bârdoși, fiind notari dnii Alexandru Gaia și Dr. Valer Moldovan, iar verificatori ai procesului verbal dnii: Iovian Mureșan, Nicolae Rațiu și Ioan Kertési. Prezenți au fost 21 acționari, reprezentând 335 acțiuni cu 162 voturi.

Profitul net de K 18,122.15 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 11.200—. Fondului de rezervă K 2821.98. Scopuri filantropice-cult. K 506.10. Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere K 1720.75. Tantiemă directorului executiv K 202.44. Tantiemă oficialilor K 202.44. Fondului de pensuni K 968.44. Fondului special de rezervă K 500—.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a împărțit cum urmează: S'a anticipat în 1903 K 57.68. Mesei universit. rom., Cluș K 30—. Mesei studenților, Blaș, K 20—. Societ. teol. „I. M. Klein“, K 20—. Bisericii gr.-cat., M.-Oșorheiu K 10—. Meseriașilor rom., Sibiu K 5—. Bisericii gr.-cat., Cisnădie K 5—. Spitalului stud. rom., Blaș K 20—. Alienații din Sibiu K 10—. Reun. femeilor, Turda K 20—. Tractului protopop. M.-Ludoș K 30—. Păgubiții prin grindină, Orheiu K 10. Păgubiții prin incendiu, Balomir K 10—. Bisericii din St.-Iacob, Câmpie K 20—. Fondului școalei de fete Cluș K 10—. Despărțem. reun. invet., Turda K 20—. Pompierilor din Turda K 15—. Școalei rom., Turda K 163.42.

Dividenda s'a fixat cu 7% = K 7— de coupon și se plătesce cu începere dela 15 Maiu 1904.

În direcțiune s'au ales dnii: Ioan Mesaroș, Gregoriu Pop și Nicolae Solomon și în comitetul de supraveghiere dnii: Simion Pop, Samoila Poruțiu, Böldöni István, Ielinek Henrich și Nicolau Rațiu.

*

„Nera“ *casă de păstrare, soc. pe acțiuni în Bozovicu*. Adunarea generală a acestui institut s'a ținut la 21 Martie 1904, sub presiul d-lui *Iuliu Novac*, fiind notar dl *Dr. Garganovicu Mirca*, substituit de not. public, iar verificatori ai procesului verbal dnii: *Stachie Popovicu* și *Simion Disela*. Prezenți au fost 33 acționari, reprezentând 272 acțiuni cu 211 voturi.

Profitul net de K 16,054.69 s'a distribuit astfel: Dividendă K 4500.—. Fondului de rezervă K 8277.73. Scopuri filantropice-culturale K 300.—. Tantieme direcțiunii, comitetului de supraveghiere și funcționarilor K 1975.85. Fondului de pensuni K 200.—. Scopuri de binefaceri, călătorii, etc. K 500. Remun. K 301.11.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a lăsat la dispozițiunea direcțiunii.

Dividenda s'a fixat cu 5% = K 5.— de cupon și se plătesce cu începere dela 1 Maiu 1904.

În comitetul de supraveghiere s'a ales în locul dlui *Ilie Trăilă*, adv. în Oravița dl *Daniil Verindean* din Bozovicu.

Asigurarea pensiunii funcționarilor s'a încredințat direcțiunii, având aceasta în conțelegere cu delegațiunea băncilor să caute modalitățile cele mai potrivite.

„*Șoimușana*“ *institut de credit și de economii, soc. pe acțiuni în Șoimuș*. Bilanțul acestui institut pro 1903 prezintă puține schimbări față de cel al anului precedent de gestiune. Activele totale sunt de K 55,628 (în 1902 K 54,224.—), din cari ca poziție principală Împrumuturile pe obligațiuni cu K 47,575.— (în 1902 K 50,473.—). Ca poziții nouă vedem Cont-curențele cu K 2387.— și Efectele cu K 620.—. Dintre pasive au crescut Rezervele dela K 2598.— la K 3007.— și Depozitele cu neînsemnata sumă de K 234 la K 5487. Creditorii se prezintă cu rotund K 20,000.— (în 1902 K 19,290.—). Profitul net este aproape neschimbat ca și în 1902 cu K 1926.— iar venitul brut a fost de K 4169.— (în 1902 K 4245.—).

Adunarea generală a acestui institut s'a ținut la 27 Martie 1904, sub presiul d-lui *Ioan Baciu*, fiind notar dl *Basiliiu Baciu*, iar verificatori ai procesului verbal dnii *Elie Posmoșan* și *Victor Baciu*. Au participat 12 acționari, reprezentând 283 acțiuni cu 283 voturi.

Profitul net de K 1926.81 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 1750.—. Fondului de rezervă K 100.—. Scopuri filantropice-cult. K 50.—. Fondului de amortisare a perderilor K 26.81.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a împărțit cum urmează: Fondului cultural K 20.—. Corului din Șoimuș K 30.—.

Dividenda s'a fixat cu 7% = K 3.50 de cupon și se plătesce cu începere dela 27 Martie 1904.

În direcțiune s'au ales dnii: *Ioan Baciu*, presid., *Basiliiu Baciu*, vice-presid., *Ioan M. Baciu*, *Mihail Marginean* și *Ioan Mihailaș*, membri; iar în comitetul de supraveghiere dnii: *Ioan Popu*, *Vasiliiu Nechiti* și *Larion Cuișdean*.

„*Vlădeasa*“ *institut de credit și de economii, soc. pe acțiuni în B.-Huedin*. Adunarea generală a acestui institut s'a ținut la 26 Martie 1904, sub presiul d-lui *Ioan Pop*, fiind notari dnii *Dr. Aureliu Pop* și *Constantin Căciulă*, iar verificatori ai procesului verbal dnii *George Tulbure*, *Gavrila Pop* și *Crăciun Lupăș*. Prezenți au fost 16 acționari, reprezentând 654 acțiuni cu 241 voturi.

Profitul net de K 18,184.40 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 5418.—. Fondului de rezervă K 4603.—. Scopuri filantropice-cult. K 1366.90. Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere,

directorului executiv și celorlalți funcționari K 4100.70. Fondului de pensuni K 1621.25. Fondului separat de asigurare K 683.63. Pentru scopuri financiare-literare K 90.92. Remunerațiune avocatului K 240.—. Remunerațiune servitorului K 60.—.

Dividenda s'a fixat cu 6% = K 6.— de cupon și se plătesce cu începere dela 27 Martie 1904.

În direcțiune s'au ales dnii: *Ioan Pop*, presid., *Iuliu Poruțiu*, *Stefan Pop*, *Ioan Gall* și *Luca Lung*.

„*Zlăgneana*“ *institut de credit și de economii, soc. pe acțiuni în Zlagna* și-a ținut adunarea generală la 26 Martie 1904, sub presiul d-lui *Dr. Vasilie Fodor*, fiind notar dl *Iosif Goia*, iar verificatori ai procesului verbal dnii *Victor Damian* și *Petru Petringenariu*. Prezenți au fost 18 acționari, reprezentând 384 act. cu 318 voturi.

Profitul net de K 5313.68 s'a distribuit astfel: Dividendă și supradividendă K 3000.—. Fondului de rezervă K 1568.04. Scopuri filantropice-cult. K 281.40. Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere K 281.36. Tantiemă funcționarilor K 56.28. Tantiemă dir. executiv K 112.54. „*Revista Economică*“ K 14.06.

Suma destinată spre scopuri filantropice-culturale s'a împărțit cum urmează: Bisericei gr.-or. din Zlatna K 50.—. Școlii gr.-or. din Petringeu K 25.—. Școlii gr.-or. din Almașul-mic K 25.—, iar restul la dispozițiunea direcțiunii.

Dividenda s'a fixat cu 6% = K 3.— de cupon și se plătesce cu începere dela 26 Martie 1904.

În direcțiune s'au ales dnii: *Dominic Rațiu* și *Victor Damian*, și în comitetul de supraveghiere dl *Iacob Nicola*.

DIN REUNIUNI.

Programul de lucru al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“ pentru anul 1904. 1. *Intruniri agricole* se vor ține în comunele Avrig, Dobârca, Galeș, Noul-săsesc, Rusciori, Șura-mică, Săsăuși, Vale și Turnișor. 2. *Expoziție de vite* se va ține în comuna Rêhău. 3. *O vițea de rasa Pinzgau* se va sorti între membrii reuniunii din Gurariului. 4. În scopul procurării de vaci de prăsilă comitetul reuniunii acoardă comunelor politice și micilor proprietari *împrumuturi ieftine* replăbile în rate. 5. În comuna Veștem se va ține *curs de altoit pomi*. 6. În grădinile membrilor cu locuința în Boița se va planta câte un altoiu de măr pătul. 7. Se vor distribui gratuit *pădureți* și se vor vinde *altoii cu preț redus*. 8. Cuptorul sistem Cazennile de uscat poame și legumi din Seliște se va pune în lucrare. 9. Se vor distribui gratuit *membrilor semințe de nutrețuri artificiale* și se va procura pentru ori-cine va cere semințe de nutreț, legume etc. bune și ieftine. 10. Se vor distribui *ouă și galițe de soiu*. 11. Se vor distribui *unelte, coșnițe etc.* membrilor stupari. 12. Se vor înființa *însofiri sătesci* sistem Raiffeisen. 13. Se vor termina lucrările *albumurilor* din industria de casă. 14. Se va lucra pentru înființarea unei *școli industriale de țesătorie* în Seliște. s.

SUMAR.

Voci de presă. — Restanțele de dare. — Organizațiunea internă a comitetului de supraveghiere. — Industria Ungariei în 1903. — *Afaceri pe dare:* Competințele de timbru pentru legalizarea subscrierilor, Scala unitară de timbre. — *Legislațiune:* Protestul cambial în Prusia, Tantiemă obligată. — *Jurisdicțiune:* Împrumut obligat pentru emigrare ca usură. — *Afaceri financiare:* Situațiunea, Producățiunea aurului în 1903, Tesaurul public al Ungariei în 1903. — *Societăți financiare și comerciale:* „*Arieșana*“, „*Nera*“, „*Șoimușana*“, „*Vlădeasa*“, „*Zlăgneana*“. — *Din reuniuni:* Programul de lucru al „*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului*“ pentru anul 1904.

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 6 Aprilie 1904.

		VALORI		Viena	Bpesta
				vinde	vinde
Datoria publică comună.					
	Renta unit. în hârtie, Mai, Nov., 16% dare			v cor.	p. 100 K
5	arg. Ian., Iulie. 16% "			99-95	100-75
4	Losuri d. a. 1854 à fl. 250— v. c. 20% "			99-75	100-75
5	" " 1860 à fl. 500— " 20% "			194—	202—
5	" " 1860 à fl. 100— " 20% "			152-90	154—
—	" " 1864 à fl. 100— " 20% "			183-60	185—
	" " 1864 à fl. 100— " 20% "			261-50	264—
Datoria publică austriacă.					
1	Renta austr. aur., scut. de dare			119-55	119-80
4	" " Cor.			99-75	99-95
3 1/2	" " de invest.			91-65	—
Datoria publică ungară.					
4	Renta ung. aur, scut. de dare			118-55	119—
4	" " Cor. " " "			98-20	98-40
3 1/2	" " " " " " " " " " " "			89-80	99-75
4	Impr. ung. cu premii à 100 fl.			212—	212-50
4	p. regul. Tisei sc. de dare			165—	167-50
4 1/2	Oblig. de regalii croat-slav.			102-50	102-50
3	Impr. p. regul. Porților de fier			84—	83-50
4	Oblig. rurale croato-slavone			98-75	99-50
4	" " ungare " " "			99-10	99-15
Alte datorii publice.					
5	Los. p. regularea Dunării, à 100 fl.			280-50	—
4	Obl. Soc. Temeș-Bega			98-30	99—
5	Imp. cu prem. al orașului Viena			104-90	—
2	" " sârbesci à 100 fr.			92—	—
—	Oblig. cu premii a C. fer. turc. à 400 fr.			128-50	—
—	Impr. bulgar 1889			106-25	106-50
Scrisuri fonciare și a. a.					
4	Instit. de Cred. fonc. austr.			101—	—
3	" " " " " " " " " " " " " " " "			302—	—
4	Banca austro-ungară 40 1/2 ani			101-60	101-65
4	" " " " " " " " " " " " " " " "			—	101-65
4 1/2	Banca comerc. ung. Pesta			101-15	101-25
4 1/2	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, repl. 110% în fl.			107-20	108—
4	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, 50 1/2 ani			100-50	101—
4	" " " " " " " " " " " " " " " "			98-50	99—
4	Inst. de credit fonciar ungar			99-80	100-15
3 1/2	" " " " " " " " " " " " " " " "			99-15	99-25
4 1/2	Banca hipotecară ungară			101-20	101-25
4	" " " " " " " " " " " " " " " "			101-40	99-50
4	" " " " " " " " " " " " " " " "			269—	134—
3 0/10	Banca hip. ung. cu premii			—	111—
5	Albina, Sibiu			—	102-50
4 1/2	Cassa de păstrare Sibiu, em. IV.			—	101-50
4 1/2	Inst. de credit fonciar Sibiu, em. VI.			—	101-50
Losuri.					
	Basilica, à fl. 5—			22—	23—
	Credit, à fl. 100—			474-50	478—
	Clary, à fl. 40— v. c.			173-50	—
	Buda, à fl. 40—			178—	175—
	Pálffy, à fl. 40—			173—	170—
	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—			55—	56—
	" " ungară, à fl. 5—			30—	30-75
	Rudolf, à fl. 10—			75—	—
	Salm. à fl. 40— v. c.			237—	—
	Salzburg, à fl. 20—			80-50	—
	St. Genois à fl. 40— v. c.			—	—
	Impr. cu prem. al oraș. Viena, 1874			512—	—
	Triest, à fl. 50—			300—	—
	„Jó sziv“, à K. 4—			—	10-75
Valute.					
	Galbini austr. sau ung.			11-39	11-43
	" " c. reg.			11-36	11-36
	Napoleon d'or (20 franci sau 8 fl. v. a.)			19-09	19-09
	20 Marce germ. aur			23-52	23-55
	Ruble rusesci de hârtie per bucată			—	2-54 1/2
	Bilete germ. 100 M.			117-37	117-47
	" franc. 100 Fr.			—	95-72
	" ital. 100 Lire			95-40	95-60
	Ruble, bilete, 100			253-75	—
	Lei românesci, 100			—	95-50

Prețuri per bucată

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Cursul din 6 Aprilie 1904.

Grâu de Bănat	per 50 kg. vinde	7-80	8-25
" " Tisa	" " " "	8-00	8-55
" " Pesta	" " " "	7-95	8-50
" " Alba-reg.	" " " "	7-95	8-45
" " Bacica	" " " "	8-00	8-40
Secară	" " " "	6-30	6-40
Orz	" " " "	5-70	6—
Ovės	" " " "	5-35	5-70
Porumb	" " " "	5-15	5-25
Rapiță	" " " "	10-35	10-55
Untură de porc B.-Pesta	" " " "	64-50	
Slănină (clisă)	" " " "	55-50	57-50

Bursa de București.

Cursul din 1 Aprilie 1904.

Renta amort. 1881 de 5%	vinde Lei	101 1/2
" " 1892 5%	" "	101 1/4
" " 274 mil. 4%	" "	89
" " 1898 4%	" "	88
Fonciare rurale 5%	" "	100 1/4
" " 4%	" "	88 1/4
Scris. fonc. urb. București 5%	" "	89 1/2
" " Iași " " "	" "	86

„AGRICOLA“

însoțire economică de magazin și anticip. în Hunedoara.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de contabil la însoțirea „Agricola“ din Hunedoara, se deschide prin aceasta concurs, cu termen până la 15 April st. n.

Concurenții sunt rugați să-și înainteze cererile direcțiunii însoțirii, instruite cu documente despre cunoștințele practice în afaceri de bancă și comerț.

Absolvenții școalelor comerciale vor fi preferați.

Postul, se întregesc deocamdată numai pe un an de probă, cu un salariu de K 800— și tantiema statutară. În cas de conveniență reciprocă alesul va fi numit definitiv după un an și salariul îi va crește după împrejurări.

Postul va fi de ocupat cel mult cu 1 Maiu st. n.

Nr. 45. [2—2] Direcțiunea însoțirii „Agricola“.

249 sz.—1904.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a temesvári kir. járásbíróságnak 1895 évi 22077 számú végzése következtében Dr. Russu Octáv nagyszzebeni ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszzebeni takaré- és hitelintézet javára Zsurma Szima ellen 169 K s járulékaik erejéig 1895 évi október hó 21-n foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 610 K becsült következő ingóságok, u. m.: kocsik, lovak, malacok és sertések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a temesvári kir. járásbíróság 1904 évi V. IV 37/2 számú végzése folytán 169 K tőkekövetelés, ennek 1895 évi márczius hó 18 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 73 K. 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Román-Szent-Mihály községben alperes lakásán leendő eszközlésére 1904 évi április hó 14-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Temesvár, 1904 évi márczius hó 28-n.

Nr. 48. (1—1)

Gyertyánffy Béla,
kir. bir. végrehajtó.

211 sz.—1904.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszzebeni kir. járásbíróságnak 1899 évi 7235 polg. számú végzése következtében Dr. Russu Oktáv ügyvéd által képviselt „Albina“ javára Nesztor József tiszai lakos 1418 K s járulékaik erejéig 1902 évi október hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 633 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarha, faépületek stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Marosillyei kir. járásbíróság 1904. évi V 105/9 számú végzése folytán 1418 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi december hó 9. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 158 kor. 58 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Tiszán alperesek lakásán leendő eszközlésére 1904. évi április hó 13-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Marosillye, 1904. évi márczius hó 12. napján.

Nr. 50 (1—1)

Dobra László,
kir. bir. végrehajtó.

Szöllősy János körösbányai kir. jbirósági végrehajtótól.

267 sz.—1904 vghtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszzebeni kir. törvényszék 1900 3491 számú végzése következtében Dr. Russu Octávián nagyszzebeni ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszzebeni takarékpénztár javára Feigenbaum Mór és társai ellen 1589 kor. s jár. erejéig 1900 évi augusztus hó 31-n foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 1384 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: I. Feigenbaum Lipotnál *Zdrápczon*: két kalangya széna, egy ló, egy kocsi, szilvapálinka, bor, hordók, bolti árucikkek és berendezések, szobabutorok, egy családi varrógép, óra, lámpa, stb. II. Feigenbaum Mórnál: szobabutorok, tükör, óra, bolti berendezések, gyertyatartók, kavics rosta és tíz üres hordó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbíróság 1904-ik évi V. 181/1 számú végzése folytán 1581 kor. tőkekövetelés, ennek 1900 évi július hó 4 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 10 kor. bíróilag már megállapított hátralékos költségek, valamint az alant felszámított árverés kitűzési díjak erejéig is Zdrápcz és Bucsesd községében végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközlésére 1904. évi április hó 18-ik napjának délutáni 3 órája Zdrápczon és folytatólag Bucsesden határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Körösbányán, 1904 évi márczius hó 25 napján.

Nr. 49 (1—1)

Szöllősy János,
kir. bir. végrehajtó.

In editura Delegațiunii Băncilor Române
au apărut:

Problemele Reformei Băncilor,

de Dr. C. Diaconovich.

Prețul: broș. K 1.—, leg. K 1.50.

Anuarul Băncilor Române

Pe anii

I (1900). II (1901). III (1902). IV (1903). V (1904).

Prețul: câte K 3.—.

Se comandă la Administrația „Revistei Economice“ în Sibiu (Nagyszeben).